

Forårskoncert: Arosantuskoret og Åbyhøjkolet

Remisen på Godsbanen den 29. maj 2017

Dirigenter: Louise Brolin Thomsen og Miki Hildebrandt

Program

Kor

- Wilhelm Petterson-Berger: I Fyrreskoven
- Louise Brolin Thomsen: Skumring
- Wilhelm Petterson-Berger: Vesleblomme

Solo: Miki Hildebrandt

- Niels W. Gade: Knud Lavard

Fællessang

- 268 Det er lærkernes tid
(se bagsiden)

Dobbeltkor

- Carl Nielsen: Sænk kun dit hoved
- A. Schnittke: Bogoroditse
- A. Schnittke: Gospodi, Iisuse
- A. Schnittke: Otsche Nash

Klaver: Louise Brolin Thomsen

- Edward Grieg: Bryllupsdag på Trolldhaugen

Kor

- Skånsk folkemelodi: Bred dina vida vingar
- Edward Elgar: As Torrents in Summer
- Waldemar Åhlén: Det dufter lysegrønt af græs

Fællessang

- 285 Det er forår. Alting klippes ned
(se bagsiden)

Kor

- Svend S. Schultz: Landsbyens forår
- Bjørn Hjelmberg: Den fine lyse nat
- Niels la Cour: Fred hviler over land og by

268 Det er lærkernes tid

Thorvald Aagaard 1927

1. Det er lærkernes tid.
Ad usynlige gange
pile deres sange
gennem en luft,
som er sitrende blid, –
/: det er lærkernes tid. :/
2. Det er abildens tid.
Over grene og kviste
myldre og briste
hvirvlende stjerner,
til stammen står hvid, –
/: det er abildens tid. :/
3. Det er bristningens tid.
I kirsebærlunden
brast under hunnen
ægget i nat,
nu begynder dens flid, –
/: det er bristningens tid. :/
4. Og forløsningens tid.
Vågn, hvad der blunder,
brist som et under,
drøm i hvert sind,
det er bristningens tid –
/: og forløsningens tid. :/

Ludvig Holstein. "Digte" 1903

285 Det er forår. Alting klippes ned

Povl Dissing 1981

1. Det er forår. Alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg blir fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
blir jeg ung!
2. Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...
Men i så fald sku jeg altid komme kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen,
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!
3. Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
blir jeg varm!
4. Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til
forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
blir jeg glad!
5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin
runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!

Benny Andersen. "Oven visse vande" 1981